

Verše chlpaté

O láske trochu inak

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
<u>Zuzana Balašiovová</u> <u>Donátová</u>	<u>Greenie</u> <u>knižnica</u>	<u>CC-BY-NC-</u> <u>ND</u>	<u>Prvé</u> <u>(2019)</u>	<u>111101</u>

O knihe

Myšlienky vo veršoch nedokonalých, za účelom nahliadnuť pod pokrievku partnerských vzťahov. Spoznať sa, uvidieť sa a možno zamyslieť.

Zuzana Balašiovová Donátová

O LÁSKE TROCHU INAK

Zbierka básní zo série Verše chlpaté

Úvodnú ilustrácia nakreslila Olga Gromova, olga.gromova.com

Verše chlpaté.....	1	Mňam.....	34	Ja, Ty, On.....	66
O knihe.....	2	V srdci.....	35	Prvá.....	67
Život.....	4	Večne.....	36	Vôňa minulosti.....	68
Ideálna.....	5	Bez teba.....	37	Iba vôňa.....	69
Prečo.....	6	Nečakaj.....	38	Bobuľka a Miláčik.....	70
Iná.....	7	Spolu.....	39	Načo slová.....	71
Okamih.....	8	Návrat.....	41	On a ona.....	72
Dvaja.....	9	Ženológ.....	42	O víle.....	73
Naozaj.....	10	Nájomníci.....	43	Vtipálek.....	74
Je možné.....	11	...áska.....	44	Oto.....	75
Do toho.....	12	Elektroláska.....	45	O "chlaste" / on/.....	76
Navyše.....	13	Stratená.....	46	O "chlaste" /ona/.....	77
Wau.....	14	Mánia.....	47	HA-HA.....	78
Ten čas.....	15	Nezrelá.....	48	Dialóg.....	79
Veľká.....	16	Meno.....	50	Sexi.....	80
Jednoducho zložitá.....	17	Spoločne.....	51	Krása.....	81
Pohl'ad.....	19	Miliónová.....	52	Radosť.....	82
Stereotyp.....	20	V lavici.....	53	Meditácia.....	83
Večne mladý.....	21	Láska v rozprávke.....	54	Šťastná.....	84
Láska.....	22	Pivná úvaha.....	55	S ňou.....	85
Iná.....	23	Nevyslovené		Myslím - myslí -	
Stratená.....	24	priznanie.....	56	myslíme.....	86
Spomienka.....	25	Navždy.....	58	Láska a ilúzia.....	87
Záletník.....	26	Nájdení.....	59	Drahý.....	88
Do srdca.....	28	Prebudenie.....	60	Rozchod.....	89
Vo svetle.....	29	Kto.....	61	Pointa.....	90
Amore.....	30	Jednoducho žena.....	62	O láske vesmírnej.....	91
Poriadok.....	31	Na rovinu.....	63	Lexikón o srdci.....	92
Tak.....	32	Ó ženy.....	64	Objatie.....	93
Bez ženy.....	33	Ježi-baba.....	65	My.....	94

Život

Ako dobre, že z postele sme vstali,
ako dobre, že v káve odráža sa spev ranný,
ako dobre, že máme kam ísť,
ako dobre, že duša kričí "peace",
ako dobre, že nás niekto čaká,
ako dobre, že máme kamaráta,
ako dobre, že nás niekto ľúbi,
ako dobre, že sa s ním nenudím,
ako dobre, že nás občas osud kopne,
ako dobre, že silou pružia ruky schopné,
ako dobre, že život nás vymyslel,
vďaka, že nebol to nezmysel.

Ideálna

Večer jej zašepkal, že je ideálna,
dnes už druhej vraví, ako je tá pravá.

Čo to v jej svete znamená?

Už nehľadá zl'ava ani sprava partnera.

Aj zo zrnka piesočného v mori perla sa tvorí,
aj z muža nepravého večný priateľ sa zrodí.

Prečo má byť správnou, pravou, ideálnou?

A čo tak byť prirodzenou, sama sebou,
jednoducho chcenou?

Prečo

Prečo máš ma rád?
Lebo si skvelá,
živá, bdelá,
rozhodná aj smelá.
Keď sa časom zmením
a budem iná,
nie tak úžasná, krásna
a pilná,
prestaneš ma mať rád,
či budeš stále milovať?
Nuž otázka to ďaleká
a odpoveď nejasná.
Je možné ťa ešte ľúbiť,
ak zmysly o tebe nebásnia?
Ak niekoho miluješ,
zavri na chvíľu oči.
Precit'uj a cíť,
či zem sa s tebou točí.
Ak máš ju rád
a sám nevieš prečo,
dotýkaš sa hĺbky srdca,
kde seba v nej si opäť stretol.

Iná

Lúbia sa, ale dnes je to už iné,
ich mladosť zostala pri jazere, v nočnom kine.

Vyzerajú inak, zrkadlá snád' klamú,
on ju vníma krehkú, sviežu ba v spomienkach mladú.

Cítia sa inak, ale tvoria puto pevné
z pochopenia, lásky tak vrúcne chcenej.

Azda nie beznádejnej.

Okamih

Unavená klesá, nepôjde spať,
prítomný okamih nechce vynechať.
Kvapky sa hojdajú v tmavom duchovzduchu
nežné hlasy z neba jasne zvonía v uchu.
Rozvoniava chvíľa, tajomstvom srdce jatrí,
nedá sa kúpiť ani predať,
trbliece sa vo dvojici i do spomienok šantí.
Ocitli sa pod hviezdami, dýcha duša dušou vedno,
slobodne, bez nariadení, tu a teraz, ostatné pláva v jedno!

Dvaja

Sme každý z inej planéty.

Teším sa z kvapky dažďa,
nie ako ty.

Vidím farby, kvety, motýle
a ty prácu, alebo sedíš pri pive.

Cítim vôňu, hĺbku, žiaru
a ty lovíš v meste zľavu.

Rada sa rozprávam
hoci krátko len, ty radšej mlčíš - viem.

Sme každý z inej planéty,
ale počkáme sa - ja a ty.

Naozaj

Poviem ti to po lopate, ako hľadať slová zlaté
v zamotaných veršoch.

Aj prezradím prečo.

Už nie sme mladí, nemáme už zvodné vnady.

Telo prestáva byť číslom jeden,
hľadáme v duši súhru, pieseň.

Vnímame sa ako voľakedy,
veď v spomienkach sme večne mladí,
aj keď stratíme sa niekde v nebi.

S úsmevom a láskou hľadáme na seba,
ty na mňa a ja na teba.

Je možné

Zostať šťastným,
aj keď už nie sme zamilovaní,
Zostať trpezlivým
v rozmaroch dlhých bežných dní,
Zostať naplneným,
aj keď sme každý iný,
Zostať priateľom,
keď popraská láska z iluzórnej hliny.
O čom je ľudský vzťah?
O vášni, túžbe a milostnom opojení?
Alebo o pochopení, o duševnom súzvučení
a čistote srdca v tomto znení?

Do toho

Pamätá si časy,
keď kvôli váhe trhala si vlasy.
Keď praskali na nej šaty,
trápila sa, hladovala aj tri dni asi.
Dievčenský smútok, bôľ i žiaľ,
obalila čokoláda a bonboniera odniekiaľ.
Prázdnotu duše a dobré rady rodinky,
nahradili chlebíčky, chrumky aj pralinky.
Zmenilo sa jedlo v prístav, kde sýtila prázdnu loď,
zranená a nepochopená prosila v tichu o pomoc.

Liekom si ty sama, ak pochopíš mlsný hlad,
on pramení z frustrácie, ktorú nemá život rád.
Keď ťa v noci máta dotieravá chladnička,
predstav si ráno, kde svieti pohoda a ranná rozcvička.
Tak šup, do športového trička:)

Navyše

Mnohé žienky v tomto čase
merajú sa vo dne v páse.
Pred zrkadlom nieto miesta,
revú krivky, nespokojné gesta.
V chladničke je často prázdno,
niet tam tučnô, je v nej nudno.
Zelenina, citrón, med,
v bruchu škvfka, zmizol smiech.
Bez humoru cesta ťažká,
nedaj sa ty diétami zlákať,
s plnším vakom rozum svieti,
a cvičenie kilá hnieti.
Veď to vedia aj malé deti.

Wau

Wau, ako dobre vyzeráš!

Ako sa vlastne máš?

Časté, bežné otázky,

medzi nami bez urážky.

Podľa vzhľadu tvoríme si domnienky,

súdy, tézy i chichotavé myšlienky.

Sme skutočne iba tvarom

viac či menej dokonalým darom?

Čo ak v nesúmernom tele,

hlboká, múdra bytosť drieme?

Kým sme a kedy prestávame byť?

Možno podľa proporcií

hlbkú ducha overiť?

Ten čas...

Omladla si, zahrkotal jedného večera,
myslí to vážne, či zlyhala dioptria sklenená?
Každá to chce počuť, len sa skromne netvár,
ale prečo, spytujem sa, hltajúc malinový lekvár.
Povedzme si na rovinu, že sviežosť klesá ku dnu,
vrásky, kosti neomladnú, hlbšie sú i rednú.
Minulosť i zvodnosť tela je v zásuvke pasé,
to neznamená, že opustím sa a nemakám v páse.
Prekabátila som dátum v kalendári snažne,
zmazala som jeho číslo, nepočítam dažde.
Ani búrky, ani hádky, nedorozumenia, ani sviatky,
dýcham silu v radošti, zo spomienok - z mladosti.

Veľká

Kyprá žena je najkrajšia
pokiaľ leží.

Pomlčí s úctou,
keď rýchlo ona beží,
to, čo bolo pružné
visí na nej v stoji,
už jej na tom nazáleží,
vraj cvičenie len bolí.

A tak má doma veľkú ženu,
nestratí sa v dave,
kvôli hmatom "polovičky"
poistil sa práve.

Nuž pravda je to odveká,
nemiluj len telo, ale človeka.

Jednoducho zložité

Uvažuje ona smelo,
načo meniť oblé telo.
Varí, pečie, kŕmi hostí,
na váhu sa vrelo zlostí.
Nieto času tvoriť smoothie,
len je z toho človek smutný.
Klátiť všetko v mixéri
a chlebu byť neverný.
Internet je veľký radca,
v správnych radách sa až stráca.
V posteli, keď spia už všetci,
vyhladnutá hrkne deci.
V diéte sa dobre vyzná,
v rozhodnutiach smolu tíska.
Túžba s vôľou nejdú spolu,
jedna hore, druhá dolu.
Sníva, ako cvičí fajne,
v prítmí ona koláč "tlačí,"
je to azda márne?
Začína stále odznova.
V kalendári leto svieti,
ona schudnúť nestihla.

Stará mama vravievali,
sila je v nás a stále s nami.
Svieži pohyb, práca, vtip -
dobrý nápad ako brucho potrápiť.
Pokoj v hlave, nový cieľ.
Veľké telo? V živote len bagateľ.

Pohl'ad

Riekla: Je to pekné.
I tá druhá na to, je to bežné.
Neviem, aké je to naozaj,
hojdám sa v oku, v srdci, v duši.
Svet človeka je tak rôznorodý,
moja prizma tíško tuší.

Stereotyp

Kráčajú denne alejou,
klížu sa zošúchanou koľajou.
Stretávajú ľudí, situácie,
ocitnú sa v uniformnom žľabe,
bez fantázie.

Cink!

Kráčajú známou alejou,
klížu sa zošúchanou koľajou.
Roztopašný výraz na tvári
vyzrádza zmenu v ich rozhraní.
Nezmenili dráhu, im tak drahú,
otvorili bránu svojho vnútra
plnú tajomstiev ešte nepoznanú.

Večne mladý

Zostarli sme, šepká si okolie
a lesknú sa nám postriebrené vlasy,
nám to ešte nedošlo,
túlame sa mladost'ou sivovlasí.
Je nám stále šestnásť v obrazoch našej mysle
tešíme sa vedľa seba so starnutím nesúvisle.
Telo už nie je pružné,
ale žijeme s vtipom družne.
Vrásky sa prekryť dajú:
farbou, krémom,
aj pitím zázračného čaju.
Zostarli sme, avšak zabudli sme na to.
Naša cesta je o sebapoznávaní
a my cítime sa na to!

Láska

Vášeň, zaľúbenie, túžba,
citový raj či milovanému služba?

Súcit, pohladenie, v duši vráska
a či posteľ, čo v ľúbosti praská?

Je nemožné ju nakresliť,
ani z hmoty vytvoriť.

Môžeme ju cítiť i pokúsiť sa chápať,
čo sa to s nami v izbe deje,
ak niekoho milujeme?

Skúsme sa na chvíľu zaoberať otázkou,
či rozumieme správne javu,
ktorý nazývame láskou.

Je to krátka emócia a či dlhodobý cit
opojný iba vo chvíli,
alebo s porozumením dlhodobo žiť?

Nuž, nechajme sa prekvapiť!

Iná

Lúbia sa, ale dnes je to už iné,
ich mladosť zostala pri jazere, v nočnom kine.

Vyzerajú inak, zrkadlá snád' klamú,
on ju vníma krehkú, sviežu ba v spomienkach mladú.

Cítia sa inak, ale tvoria puto pevné
z pochopenia, lásky tak vrúcne chcenej.

Azda nie beznádejnej.

Stratená

Chcel,
ale nestíhal
pre minimum času.

Chcel,
ale nedokázal
pre brnenie osobnostného jasu.

Chce,
ale nemôže,
aj keď času má hojne,
žije len v jeho spomienkach,
azda tam si ju nájde.

Spomienka

Večná,
skutočne nekonečná,
emóciou označená,
v sieni srdca uložená,
radostná i smutná
spomienka v nás je nutná.

Nevládne,
nie je panovačnou kňaznou,
ak s radosťou z prítomnosti
vznášame sa nad ňou.
Zbohom minulé, nebojím sa,
nepadnem bez teba na dno.

Záletník

Pamätá si blízke ženy,
s ktorými svoj život žil,
vari má myseľ vybrúsenú
na spomienky, čo uložil.

Pamätá si dávne miesta,
kaviarne, lúky, stopky hôr,
návyky i gestá milovaných,
kde nahliadal do komôr.

Pamätá si vôňu kvetov,
ktoré mali najradšej,
čokoládu, kávu, módu,
jablká, hrušky, čerešne.

Pamätá si krehké slová
vyrieknuté do tmy,
keď čakali opäť a znova,
on unikal s inou, pre sny.

Pamätá si všetky ženy
i sľubovaný raj,
chce to pamäť vycibrenú,
lásky snád' po okraj.

Pamätá si všetky ženy,
v srdci má ich pár,

žije s plným pamätníkom,
ale v láske sám.

Do srdca

Zavolať by som, ale neviem kam,
spýtal by som sa, prečo do spomienky k tebe utekám.

Napísal by som, keby svietila vesmírna pošta,
čo poslala by vzletné slová ľúbenej na krídlach jednorožca.

Ľutoval by som, keby som ťa nestretol,
kvietok jasný z lúčov lásky ti do vlasov nevplietol.

Tak som vytvoril zopár tichých veršov skromne,
snáď počuješ, vnímaš, cítiš
myšlienky hrejúce, tlejúce vo mne.

Vo svetle

Neviem presne, prečo som si ju vzal,
zrejme som ju miloval.

Viem s istotou, prečo som s ňou dnes.
V jej blízkosti sa cítim príjemne i radostne,
ako keď s vetrom zuní les.

Neviem presne, aké krásne mala telo,
viem s istotou, že na nahú tému
vtipkovať by sa nám chcelo.

Vo svetle mesiaca podotkneme smelo,
aká nekonečná je súhra duší
nielen zamilovaný pohľad a voňavé telo.

Amore...

Nevedel som, že Amor sa nás dotkne,
zamiloval som sa láska, v noci, vo dne.

Som zbláznený tvojou krásou,
zrelým duchom, vtipom, špásom.

Cítim sa šestnásťročne zmätený,
som do teba ako školák strelený.

Aký je v tom rozdiel, povedz,

či som mladík a či stavec?

V hĺbke duše vnímam vlny,

pozorujem hviezdy, splny,

som navždy v tebe stratený

v bludisku života, kde nieto byť bez ženy.

Ó, ten pocit blažený, nie večný, ľúbosťou tvorený.

Poriadok

Sviežo spieva škovránok, žienka robí poriadok.

V kondičke telo aj náladu si drží,
milovanému mužovi úsmev v tvári sa zúži.

Vstáva, lebo musí, správa v novinách ho často mrzí,
nachádza odev na zemi, so začínajúcim dňom
je skvelo zladený.

Tak nažívajú v dome dvaja z rozdielneho sveta, kraja.

Spoločný život je vtipným zážitkom,
učia sa porozumieť tomu,

čo nazýva on a ona poriadkom.

Mať čisté, uložené veci je fajn.

Mať pohodu v neporiadku, odráža silu v duši i raj.

Postoj na chvíľu, rozmýšľaj...

Tak

Má čisto doma,
lebo tak to má byť!
U správnej gazdinky
môžeš zo zeme jesť aj piť.
Od podlahy až po strop
je všetko svieže, vábivé.
Až na maličkosť,
je to neživé.
Ako sa cíti živá gazdiná,
je aj k sebe tak snaživá?
Odstraňuje metlou tieň,
čo jej k srdcu priletel?
Umýva v duši nálady,
keď sa jej zrovna nedarí?
Práši koberce z predsudkov,
viny a ohováraní?
Poriadok vo vlastnom vnútri
je cesta zložitá.
Vedz, vedro ani handru nepýta.

Bez ženy

Na chalupe dobre bolo,
smialo sa i hralo pólo,
popíjalo sa slobodne,
kým nenašli nás ženy dobové.
Priniesli nám okrem seba
lekárničku aj dobré jedlá.
Ešte k tomu handričky,
prádlo, prášok, bedničky.
Aký je svet maličký!
Čo čert nechcel,
cestou stretli i sebou vzali starostlivé svokričky.
Chalupa stíchla
a "majster Proper" čistil ako splašený.
Všetko prchlo zo stanoviska,
čo ležalo, či liezlo po zemi.
Potichu si pískam a z fajky jemne ťahám.
Čo vlastne v žene hľadám?
Harmóniu, súlad duší
a či poriadok a čisto všade,
lebo sa to odjakživa patrí - sluší?
Môže byť život neuprataný, a predsa blažený,
so ženou a nie bez ženy?

Mňam

Láske ide cez ŽALÚDOK!

Čože je to za výrok?

Tam, kde sa dobre varí,

aj životu sa darí?

Máš svoju ženu rád,

lebo ti má kto jedlo hriať?

Ak ti u nej chutí,

kde je záruka, že hlavu ti nemúti?

Ak si myslíš, že žalúdkom

prechádza práve láska,

porozmýšľaj, v čom výnimočná

je ešte tvoja kráska.

Láska je o postoji, súcite a pochopení.

Nielen voči človeku, ale i rastlinám, stromom, zveri.

Každým dňom, rok čo rok

putuje láska cez žalúdok.

Poneviera sa ona všade,

treba ju len v sebe nájsť, kamaráde!

V srdci

Nevedia byť spolu, ale ani bez seba.

V rozprave sa nedohodnú,
iba v tichu pomlčia.

V otázkach života, každý na rôznom mieste.

Jeden sa šplhá do kopca
druhý odpočíva zľahka na svojej ceste.

Nevedia byť spolu, ale ani bez seba.

V povahách sa nepohodnú, v srdciach opäť zatúžia.

Večne

Lúbili sa,
aj keď boli z rôzneho cesta,
jagavo žiarila túžba, nie životná cesta.
Nepomohli rady, ani gestá,
neisto svietila budúca siesta.
Kráčajú ďalej po hrbolatej ceste,
každý s iným na inom mieste.
Neskutočné, s rozumom priečne,
ale večné!

Bez teba

Neviem žiť bez teba, láska.
Vyrieknem,
čo kľže sa z úst zamilovaných.
Ako pokrivená spoločenská maska,
tajím smútok v očiach zranených.
Dnes žijem bez teba, láska.
Rozkvitli nezrelé slová,
odhodlaný a ničím nespútaný,
v radosti a ume učím sa žiť znova.

Nečakaj

Vraj zavolá, napíše.
Vypadnú slová vlažné,
myslí to vôbec vážne?

Čaká.

On nevolá, nepíše.
Kreslo trpezlivosti

v nej sa kolíše.

Už nečaká,
kráča svetom sama.

Silná, pokojná ba skvelá,
milujúca ďalšie nové rána.

"Byť spokojným vo vlastnej samote je úžasnou spoločenskou
chvíľou."

Spolu

Spíme spolu
ráno sa vidíme
zнову.

Platíme spolu
kuchyňu máme
novú.

Upratujeme spolu
hádame sa
zнову.

Varíme spolu
pripálime panvicu
novú.

Nežijeme už spolu
spoznávame bolesť
zнову.

Žijeme opäť spolu
vnímam Ťa
ako novú.

Byť spolu
chce trpezlivosť
zнову.

Nebyť spolu

znamená hľadať
novú.
Sme stále spolu
každý na inej strane
znovu.
Ale spolu...

Návrat

Odišla jedného dňa preč.
Odišla, mne zrútil sa svet.
Odišla, rana v duši bolí.
Odišla, mierne sa už hojí.
Odišla, jej cesta je jasná.
Odišla, stále je krásna.
Odišla, aby žila svoj sen.
Odišla, nebol som v ňom, viem.
Odišla, ale neplačem.
Odišla, myseľ pozdvihnem.
Odišla, aby som zosilnel,
zostal sám so sebou šťastným, viem.
Odišla, stále ju vidím.
Odišla, jej parfém v listoch cítim.
Odišla, aby stretli sme sa zas,
s pochopením jeden druhého, bez príkras.

Ženológ

S myšlienkou tancuje,
jazykom hrkoce,
samospádom letia slová.
Chfli dojmy, letmé pojmy.
Počúvaš ma vôbec?
Opýta sa šeptom znova.
Obrazovku okom hladí,
žienku snažne počúva,
zamotaný v mužskom svete,
sluch nenápadne vypína.
A tak sedia v izbe
dvaja:
osudom spojení,
láskou opradení,
vedz, každý z iného raja.
V hĺbkach hlbatých, rôznosti taja..

Nájomníci

Prenajal som miesto v srdci,
kde vlastníkom si iba ty,
u mňa bývaš nekonečne,
už nie sme mladí, ale láskou bohatí.

Za krokom telo zaostáva,
v hĺbke máme jasno,
viem, že som u teba a ty u mňa,
uvažujem hlasno.

V romanci života, červená sa jeseň,
humor, ľahkosť a porozumenie
vyháňa stareckú tieseň.

Tak znie dnešná moja pieseň...

...áska

Ako žiješ, láska?

Ty, do ktorej som sa vtelila,
za ruky dvoch zapletených
ohnivým lúčom letela.

Ako žiješ, láska?

Milovaná v dial'ave zašedlej,
keď zobúdzal som sa s vôňou teba,
v nahote zmyslov zbavenej.

Ako žiješ, láska?

Zahodená v spomienkach,
mysel' v troskách uviaznutá,
srdcom sa túlam po nociach.

Ako žiješ, láska?

Ty, do ktorej básnici strkajú nosy,
navlečená do myšlienok,
nesmelo sa pýtam - kde si?

Elektroláska

SMS posiela, svojky z výletov aj emaily,
páčikuje moje fotky, miluje ma muž lúbezný!

Čudný to dôkaz lásky,

tak jemného, priam vesmírneho dychu,

vtesnaného do elektronickej doštičky,

ukazovateľa miery blahobytu.

Skutočná láska je vznešený cit.

Nemeria sa počtom správ a "lajkov."

Nedá sa opísať, ani nakresliť,

vnímaš srdcom, snažíš sa porozumieť- pochopiť.

Dokáže to smartfón, romantickej doby hit?

Stratená

Píšeš, ale ona mlčí.
Voláš, v sluchátku ticho zuní.
Neodpovedá na telefónne správy.
Pomaly strácaš hlavu, nervy.
Možno chce byť chvíľu sama
bez odpovedí a otázok.
Triedi v duchu zoznamky, priateľstvá
a na stene visí tvoj obrázok.
Naliehať, prosiť ba aj tlačiť
je skryté násilie.
Dať príbehu treba čas,
nie rušiť priateľa v "nečinne".

Mánia

Napísala ona list,
že sa chce s ním večer zísť.
Zostala ako nemá,
on nedotkol sa pera.
Stromy stále kvitnú, rodia
v tieni sa dvaja bozkávajú do dna.
Nebola by pošta bez stromu,
nebola by láska bez ifónu?
Napísala správu do četu,
aby išli niekam bez netu.
Pod listovým stromom zmätene sedia,
preč od signálu nič si nepovedia.

Nezrelá

Keď sa dvaja ľúbia,
mnohoraké si sľúbia.
"Však časom zmúdieš.
Budeš iný, iná."
Častokrát sa sľuby nenaplnia.
Čiaže je to vina?
Keď sa dvaja milujú,
všetko je krásne.
Ak ilúzie pominú,
láska oboch zhasne.
O čom je dnešná láska?
O sľuboch, očakávaniach a zmenách.
Ktorého z tých dvoch teraz?
Ak sa ich cesty rozídu,
nehcú sa už vidieť.
Niektorí kričia,
iní zas mlčia,
plačú a začínú sa nenávidieť.
Lebo ona!
Nie, to on!
Láska sa mení v napätie
a chceš z toho von!

O čom to krásne vlastne bolo?
Dnes nevedia povedať ani slovo!
Je to pravda odveká:
Nezrelá je ešte láska človeka.
Možno v diali nekonečnej,
na planéte bez mena
existuje láska večná,
bez podmienok,
nenávisť a očakávaní partnera.

Meno

Striedajú sa muži, ženy,
s nimi aj ich mená,
Radko, Ďurko ba i Paľko,
Magdaléna, Viera.
Menia sa muži, ženy,
s nimi aj ich cena,
lež spomienka v duši, v srdci
zostane nezmenená.
Striedajú sa muži, ženy
cestou jedného človeka,
nie je to azda meno,
čo stopu v nás zanechá.

Spoločne

Sme v spoločnom
dome,
kuchyni,
spálni.

Sedíme na jednej
lavičke
v kaviarni,
vo vinárni.

Máme rovnaké
cesty,
jedlá,
hviezdy.

Sme ako veľké jedno.
Alebo je nám to už jedno?

Miliónová

Stretli sa
na jednej z miliónov ciest,
stretli sa
na jednej z miliónov hviezd,
stretli sa
z miliónov dní práve dnes.
Stretli sa
na jednej z miliónov ulíc,
stretli sa
i červeň vbehla im do líc,
stretli sa,
lebo z milióna možností
vybrali si práve tú
pre nich príťažlivú, srdcom bohatú.
Hovoria si denne slová,
ktoré z miliónov napadnú ich znova.
Tak ako miliónkrát rodí sa nova,
cesta z milióna je stále žiarivá, nová.

V lavici

Žijú spolu
podľa skalnej predstavy,
ako sa čo patrí i čo ich nezdar napraví.
Žijú spolu,
každý vníma iné jasno,
u jedného slnko svieti, u druhého hmlí sa prázdno.
Žijú spolu,
každý v inom vzorci,
kedy sa v srdci stretnú?
Azda iba v noci.
Žijú spolu,
dvaja v jednej lavici, vo formičke naložení
s výrazom ako "smajlíci".
Tak už ho zobuď a potľapkaj po pleci!

Láska v rozprávke

Ľúbia sa nežne, hravo, ako v rozprávke,
lační po dotykoch i splynutí tiel,
šťastní v naivnej nahote,
ich srdce vrúcnu láskou tlie.
Príbehy končia jednou vetou,
ľúbili sa, až kým nepomreli,
v realite dnešných dní
ľúbili sa, až kým iných neuzreli.

Prečo?

Vzťah už nie je zábavným,
čo bolo prvé, už sa zunovalo,
ak človek ducha nezveľadí,
vybledne všetko, čo vzrušujúcim sa zdalo.
Ver' nebolo toho málo...

Pivná úvaha

Hovorieval vtipný Miro,
keď popíjal druhé pivo:
Žiť so žienkou
dva roky úplne stačí,
časom rastú jej nároky
i viacej sa mračí.
Lichotiť jej zotrvačne,
aká je krásna?
Ľahšie sa otočím za inou,
veď to je vec jasná.
Ak očakáva žienka
neustály obdiv, nežné slová,
nech hľadá nového zamilovaného tvora.
Neznie hlúpo pivná úvaha,
vysloviť ju je tak trochu odvaha.
A tak, ako vravel Miro,
keď dopil spenené pivo:
Neočakávaj, len maj rada,
priateľa, manžela alebo kamaráta!

Nevyslovené priznanie

Kde sú tie časy,
keď som ťa viedol do lesa tmavého,
kde sú tie časy,
keď si ma vnímala ako princa švárneho,
kde sú tie časy,
keď šeptajúc s nehou zvonil tvoj hlas,
kde sú tie časy,
keď milovali sme sa bez príkras.
Dnes sú tie časy,
keď chodievame do marketu,
dnes sú tie časy,
keď priateľov máš z internetu,
dnes sú tie časy,
keď robíme všetko, ako si ty myslíš,
dnes sú tie časy,
keď v spoločnej spálni sa nevyspíš.
Prídu tie časy,
keď navštíviš ma tam, kde ležím,
prídu tie časy,
kde v spomienke ti v náruč bežím,
prídu tie časy,
kde vo sne ma milo oslovíš,

prídu tie časy,
keď vo večnosti sa opäť ku mne nakloníš...

Navždy

Žijeme spolu.

Máme sa radi.

Tvoríme super pár,
predsa mi on, ona vadí.

Sme z inakého cesta stvorení,
originálne ale v príjemnom súznení.

Rozdiely? Pichlavé ako kamene.

Keď strácame sa v tolerancii,
dušou vanú horúce plamene.

Čo nás vzrušovalo,
teraz už len vyrušuje.

Hľadáme sa v prítomnosti.

Ej láska, kamže poputuješ?

Zvládneme to.

Aj po rokoch súhra existuje.

Nájdení

Keď ticho zahalí
zbytočné slová,
keď teplo ochladí,
čo trápilo nás včera,
keď pokoj ohlučí
našej duše rčenie,
keď dotyk zatají
vášnivé chcenie.
Keď myšlienky
šepkajú údel,
keď pointa
predbehne úder,
keď odrazu viem,
že všetko je len v nás,
cítim, vnímam
a dýcham teba,
bez príkras.

Prebudenie

Po večernej párty
zobudím sa strapatá,
vraj cudzieho človeka
považovala som za brata.
Zmaľované tváre aj lesknúce sa telá,
kto bol vlastne on či ona,
bola som to Ja vôbec včera?
Vtipné su včerajšky
v porovnaní s dneškom.
Hanbíme sa, meníme sa,
hádzeme minulosť k archívnym zvrškom.
Ráno je múdrejšie večera,
pranostika šepká,
čo bolo nedávno,
dnes je len spomienka vetchá.
Zobúdzam sa nová a strapatá,
so silou a povzbudením do krásneho zajtrajška.

Kto

Za tie roky, čo žijeme,
spánok je samozrejмый jav.

Do perín sa uložíme,
pár hodín zotrváme tam.

Čo robíme, keď spíme,
uvažujem v písmenách.

Srdce búši, telo dýcha,
hlava je v snoch stratená.

A čo myseľ neviditeľná?

Zvedavo si nocou blúdi,
do predstáv i túžob
bez dozoru nazerá.

Kto teda spí,
keď mozog aj tak pracuje?

Kto vysíela sny?
Alebo náš duch iba žartuje?

Jednoducho žena

Žena,

bytosť mierna.

V emóciách nadaná,

v krivkách driečna.

Žena,

bytosť usilovná.

Vnímavá, starostlivá,

v láske pilná.

Žena,

bytosť zázračná.

Vtipná, silná,

občas oblačná.

Žena,

bytosť nežná.

Jemná, krehká

aj kráľovná snežná.

Žena,

nie rovnaká, ale iná.

Skutočná, planúca,

nie vymyslená.

Na rovinu

Nie je ľahké veriť
v malinové pery,
keď z úst krásnej ženy
letia žhavé strely.
Už nenakreslím
prstom v tvojich vlasoch,
ubíjaš ma denne
slzami a strachom.
Netúžim po láske
žijúcej len v básni.
Teba sa mi zachcelo.
Tak nevrč, len ticho zhasni.

Ó ženy

Je toľko krásnych žien

a zdatných mužov.

Že nemôžem mať všetkých,

od malička viem bez dlžôb.

Vraj iba s jedným

nájdeme blízkosť skutočnú.

Však niekedy príliš skoro,

vo vzťahu dáme spiatočku.

Je to azda osud, šťastie a či smola?

Keď nepríde ten pravý ani pravá

a telo márne nehou pruží

i vášeň sa v duši klania.

Ježi-baba

Dnes som uzrel krásnu ženu.
Ako lipa v záhradnom altánku,
čakala vznešene v poradí pri stánku.
K nej pristúpil som, opojený vôňou parfému.
Túžil som zacítiť tú hebkosť vábivú.
Kam sa to terigáš, si slepý? Pako!
Vrazia do mňa slovné dýky,
ja v úžase pokrčím nové sako.
Lavína zlosti ma náhle dusí,
skvostne zahalená pýcha sa mi hnuší.
Prepadol som v mysli zase
do príbehu v inom čase?
Kde kráska sa v strigu zmení
pár hodín po zotmení?
Čo je to vlastne krása?
Zvodné telo, háby, šperky
vo vysokej cene?
Alebo je tajomstvo pôvabu
v príjemnosti duše zahalené.
Dnes som uzrel krásnu ženu čakajúcu v rade.
S tvárou ruže, ale v tóne blízkom ježibabe.

Ja, Ty, On

Obdivujem,
lebo vie,
pozorujem,
ako bdie,
vyciťujem,
v noci snie,
počúvam
smelé nie,
málokedy
sa mu cnie,
sám so sebou
prežiť vie.

Každý z nás to vie...

Prvá

Láska zanechala v duši tón
sediaci tajomne s husľovým kľúčom,
zabrnkám si občas
na spomienkových lásky lúčoch.

Bola prvá,
tak povediac stále trvá
v mysli, v duši,
kde o čase sa len tuší.

Je uložená večne
v srdcovej formičke, v nekonečne.

Aj keď spáliš listy,
zmeniš číslo, ba vymažeš dáta,
je naveky v hĺbke tmavých hĺbok,
aj keď privreté sú tvojho srdca vráta.

Vôňa minulosti

Minulosť a vôňa
jedna s druhou, nie bez seba.

Čo už bolo, vonia
dúškom z minula.

Zážitok v aróme snežienok
ustlal si lôžko v pamäti,
nehu strieda kamienok,
slnko i chlad presvieti.

Vôňa a minulosť -
jedna bez druhej nie je.
Život, parfém to rozprášený
do spomienky večnej.

Iba vôňa

Vôňa rána,
vôňa trávy,
vôňa šálu milujúcej mamy.

Vôňa kávy,
vôňa lesa,
vôňa slnka
až nad nebesia.

Vôňa srdca,
vôňa lásky,
vôňa teba
ako parfém slastný.

Vôňa dneška,
vôňa čaju,
vôňa ľudí,
ak dobré si prajú.

Vôňa života,
vôňa sily,
vôňa pravdy,
ak sme sa v nej nezmýlili.

Bobuľka a Miláčik

Je úžasné byť bobuľkou v mladom čase,
aby sa jej v spomienkach dotkla zase.

Je omamné byť chrobáčikom vo sne sedemnástky,
aby raz spomínal na ten pocit slastný.

Časom sa bobuľka rýchlo mení
a chrobáčik ožíva až po vytriezvení.

Bola ich láska iba klam?

Zauzlení večným sľubom za prítomnosti davu hláv.

Prečo haniť to, čo bolo tak jasné,
nepoznali, kým vlastne sú, len na filmovom plátne.

Láska sa neuzlí, ani nesľubuje,
láska sa dlhodobo tvorí a poznaním utužuje.

Alebo?

Načo slová

Nehovorím už o láske,
o vôni padajúcich hviezd,
o lupienkoch v srdci kvitnúcich,
nehou bytia nechávam sa zviest'.

Nešepkám už o láske,
utieram hlasy z vlhkých pier,
už nezaspávam s vášňou v otázke,
hľadám odpovede v celách tajných vier.

Nenapíšem už o láske,
vykízlí slová z atramentového pera,
zmenili sa v súcit a poznanie,
vyzlečená báseň zostáva nemá.

Tak ži, oáza veľkých srdc,
ukáž nám cestu ako milovať a nikdy nezabudnúť.

On a ona

Žienka občas milému umožní,
že je v živote zľahka nemožný.
Nestretnú sa v pravde navzájom,
víťazí zväčša ten, kto platí podnájom.

Žienka často milému dopraje
zohnať smelo, kde tu doláre.

Ved' vášeň už dohorela,
tak aspoň komfort, keď láska už nie je nová.

Žienka nad milým uvažuje,
prečo sa stretli a čo hodnotou je.

Ani auto, ani dom, ani práca napokon.

Len tiché zvodné spolubytie
v oáze srdc navždy skryté.

O víle

Nielen deti vidia víly
a more tancujúce s vetrom,
po kvapkách rozmýšľam v tej chvíli,
sťa skutočné sú vo vodných svetoch.

Ľudské oči uzrú mnoho
a predsa tak málo,
vo fantázii je možné všetko,
ani sa nám nesnívalo.

Ryby, mušle, kraby, vtáky,
i skvostné vodné sirény,
so žezlom vládca modrodraký,
až v srdci vnímam ich ozveny.

Vtipálek

Môj muž je veľký romantik,
daroval mi zvláštnu sochu,
vraj to nie je žiaden trik,
len háby aj slamy trochu.
Je bohyňou nášho dvora,
šteboce veta z jeho úst,
záhrada bude ako nová,
po vtákoch nezostane žiadna spúšť.
Môj muž je veľká "naivka."
Myslel si, že ma dostane,
strážim dom ako modlivka,
bojí sa vliezť i do spálne.
Dodnes milujú muži ženy a naopak,
život bez humoru je neblažený - tak!

Oto

Nezatvára zubnú pastu,
vôňou nekvitnú mu nohy,
zabúda na nežnosť hlasu
i papuče nechá v centre chodby.

Hlavou mu beží blondína,
v krivkách sa hrdo nesie,
postačí mu žienka Malvína,
keď vášňou opadne z nej perie.

Pobláznil sa chudák Oto,
v predstavách živí zvodného anjela,
kráska je len obrázkové foto,
zasnene hľadá do obrýzganého taniera.

Skutočná láska je po zaľúbení,
keď ilúzia ako pivo vyprchá,
ocitnú sa nahí, ba v čistom znení
a začínajú s vtipom odznova.

O "chlaste" / on/

Alkohol mi pomohol
uvidieť sa v tónoch mol.
Aký som slabý a on pán,
v okovách chmeľu, v putách dám.

Alkohol mi pomohol
ukázať svetu, kým som bol,
či s pohárikom zotrám,
alebo život v pláne mám.

Alkohol mi pomohol
uväzniť ducha, nie náhodou.
Opúšťam ťa, mamon besný,
v zrelosť bytia kráčam driečny.

O "chlaste" /ona/

Naplnila pohár, aby ho vyprázdnila.

Naplnila pohár, aby sa zabavila.

Naplnila pohár, aby seba nevidela.

Vypila pohár, ba problém utlmila.

Vypila pohár, ba dušu zobudila.

Zastrela seba samú, nič nepochopila.

Je vinníkom alkohol,

čo drží nás pod vodou?

Osudové kamene,

či emocionálne, ľudské plamene?

Keď moríme sa, trápime,

je jediným liekom, tak sa napime?

HA-HA

Vraj už to bolo, keď sme boli mladice,
vraj už to bolo, keď babičky spievali trávnicie,
vraj už to bolo, keď chlapci bozkali nás na líce.

Ha-ha, rehocem sa hlasne
i ne jeden okoloidúci závist'ou žasne.

Ha -ha, smejem sa rýchlemu osudu,
vek nie je príčinou, keď do života pozývame nudu.

Radosť, smiech i pohoda bdie niekde v nás,
aj keď zostarli sme, život je stále náš.

Čo nastane, keď získame status
dámy na dôchodku?

Na niš!

Pôjdeme veselo i so šarmom práve z Chopku.

Kto určuje mladosti hranice?

Štatistické tabuľky?

Ak spoznaju nás, prepíšu ich velice
a zaradia do zvláštnej zásuvky.

A čo vy?

Dialóg

Si krásna.

Ale, čo to táraš, pozri sa bližšie.

Si krásna.

Ale nevray, nie je to nutné.

Si krásna.

Ale, veď je to smiešne, alebo len klišé?

Si krásna

úsmevom, ktorým na mňa hľadiš,

nehou, s ktorou naše deti hladíš

i vôňou domova, v ktorom čas so mnou krátiš.

Si krásna!

Sexi

Uschi Glas, je jednou z nás,
k raňajkám je ananás.
Vždy energická Madona,
k večeri je zeleninu i kúsok melóna.
Vo filme kráska sexi maká,
šminka vtlačá sa do jej saka,
cez obrazovku na ňu hľadáme
v kresle chrúmajúc sústo vábivé.
Starosti, nervy, zhon a tlak.
Ešteže čo! Zháňať bio a žiť naopak.
Ľahšie je hundrať a točiť sa podľa scenára
ako myslieť a nahliadnuť do vlastného pohára.

Krása

Reklamujú vrtkú kefu,
vraj z vlasov stvorí bublinu.
Pred zrkadlom žienka žiari
hodinu a nie jedínú.
Nanesie štetcom farbu piesku,
zahladí kožné trhliny,
zvýrazni pery, predĺži riasy,
nasliní prstom, nech okrasa sa nekriví.
Utiahne v páse nohavičky a
nadvihne podprdu,
spokojnosťou ona žasne,
veď zrodila sa maska - niet divu.
Muži sa za ňou otáčajú,
však trvá to len chvíľu,
netušia, kto je ona
pod vrstvou plnou ílu.
Prečo sa toľko fintí žena, veď marí ľudskú krásu.
Šestnástkamsa nevyrovná
a v šminkách?
Má ilúziu jasnú.

Radosť

Teším sa na zajtra aj na dnešný deň.

Kto si ma všimne, netuším,
splyniem s tým, kde sa ocitnem.

Neočakávam nič zázračné,
len v príležitosti pobudnem.

Čo sa stane?

Neviem a nepoviem.

Meditácia

Čítala som v známej sieti,

ako v dnešnej dobe

liekom pre pokoj v duši

je meditovať voľne.

Nie je to až také ťažké,

ak máš pružné nohy,

zauzlíš ich do "lotosu"

a čumíš do oblohy.

Nepochopila som návod,

ani nie som blbá,

ale sedieť na koberci

je tak trošku nuda.

Čítala som v známej sieti,

ako v tichu nemyslieť,

idem sa zbláznit veľkou snahou,

dobrotky nejdú odmyslieť.

Už to mám!

Priletí myšlienka do ucha,

pred kvalitným nemyslením hodím niečo do brucha.

Aj keď s plným "zásobníkom" nie som bytosť bezduchá.

Šťastná

Byť šťastnou len tak,
čerstvo po zobudení
s pyžamom naopak.
S láskou v srdci,
vetrom v hlave,
v rannej rose, čo hojdá sa v tráve.
S vôňou kávy,
zvukom vtáčka,
v duši s vášňou váľať sa jasnozraká.
Byť šťastnou len tak,
v čerstvom bytí s iskrou slnka
vo dvojici, osamote a naopak.

S ňou

Môžeš sa
hlasito smiať
i donekonečna
rozprávať,
v rozprave sa vzdelávať,
s humorom spomínať,
byť prirodzenou,
z osobnosti vyzlečenou,
len tak s ňou,
za plotom pokrčenou?

Myslím - myslí - myslíme

Každý si občas niečo myslí,
múdra aj nezmysly.
Aj ty práve teraz na niečo myslíš.
Nepôjdem do mesta v teplákoch
bez kvalitnej značky.
Čo si pomyslia iní pri pohľade, snád’?
Nemá prachy, je švorc tak akurát!
Zavolať by som.
Chýbaš mi a rád ta vidím.
Čo by si o mne pomysleli?
Sám sebe nezávidím.
Nespravil som veľa vecí.
Z nádejných činov zostali keci.
Všímal som si reči iných
a nalial som si svoje deci.
A ešte párkrát dokola.
Je to cesta alebo smola?
I pošepkal mi: Ži svoj život ako sen!
Nezáleží, čo si myslí tá či ten!
S elánom tvor vízie a s rozumom chcenia,
za slobodou prejavu nás brzdia len vlastné obmedzenia!

Láska a ilúzia

Zamiluje sa šuhaj v rozprávke
do pohľadu peknej dievčiny.
Za večný život s krásavicou
vykoná čin spanilý.

Od malička veríme na iluzornú lásku,
kde ona je mladou, krásnou
a získa princa "na povrázku".

Na konci príbehu k oltáru kráčajú,
poznajú sa iba krátko,
ale prstienky na rukách sa už blýskajú.

Zabudla rozprávka, o čom je láska
a pozná ju vôbec film?

Tak smelo položená otázka, vie to niekto z vás?

Ja sa za to nehanbím.

Drahý

Ujúj, privítanie nemilé,
odpadky v koši sú prehnilé.
Nedbá o to muž môj drahý,
život s ním je málo zdarný.

Lamentujem celý deň,
asi sa s ním rozvediem.

O poriadku vie toho málo,
ba ešte aj zabúda,
vraj princ na bielom koni!

Ach, čože je to za búda?

Raz prisnil sa mi v noci sen:

Vidím muža, ako frčí,
dobehnúť ho nemôžem.

Vybavuje, objednáva i nábytok sťahuje,
svojej milej, vernej žienke
čerstvé kvety kupuje.

Točí sa ako víchor celý deň,
kvôli jednému smetiaku sa s ním rozídem?

Rozchod

Náš obdiv sa v gáfor mení,
vety začínajú slovom keby.
Presviedčame sa navzájom,
nie je jasné, kto zaplatí podnájom.
Sme väzňami v našom vzťahu,
túžime po slobode a láska je v ťahu.

Pointa

Zo súčasných filmov viem,
že láska vzniká za tri týždne.
Rozprávky zase šepkajú,
že bohaté a krásne boli
kráľovné aj kňažné.
Z komédií je mi jasné,
že treba spred oltára zutekať,
napriek sklamaniu a všetkým nákladom
smutnému mladíkovi o láske ísť rapotať.
Všetko je to rovnaké a lákavé,
pozeráme do telky a čakáme.
Či sa vezmú a kedy z nenávisti vznikne cit,
ach ľudia moji, naozaj bez rozprávok nevieme stále žiť.

O láske vesmírnej

Tol'ko prekrásnych slov
zrodilo sa o láske,
ja prelievam sa
spomienkami v otázke,
či ju skutočne prežívam.
K ľudom, kvetom,
zemi a svetu,
či sa jej srdca dotýkam.
Môžem žiť bez ľudskej lásky
podmienej hocičím,
ktorá časom zmení svoj šat
a obrastie ihličím.
Avšak lásku nepoznanú,
len v túžbach skrytú, vyrovnanú,
uchovám navždy do srdca siene,
snáď niekde vo vesmíre o nej rozpovieme.
Možno už dnes o nej vieme...

Lexikón o srdci

Ak má človek srdce dobré,
myslí sa ním ľudský sval?

Tak by som to nenazval.

Srdce tvoria myšlienky i postoje,
obrazy, predstavy

ba všetko navôkol, čo náš vnem poje.

Srdce sú ľudské pocity,
skúsenosti aj nežné city.

Srdcom nazývame
to, čím sa hebká duša sýti.

Srdce možno rozsvietiť
aj rečami očierniť.

Skutočnú však jeho tvár
možno len vycítiť.

Srdce, ten oblý sval,
silné je v tele s'aby kráľ.

Srdce ducha ako talizman
žiarivo a večne sa jagajúci,
aj keď odloží žezlo kráľ.

Vďaka, múdra kniha, nevedela som doposiaľ.

Objatie

Objímam bez príčin -
len tak.

Ráno i večer a naopak.

Objímam človeka,
zvíera aj kvet.

Zem, vodu, vzduch
a ohňom doráňaný svet.

Objímam stromy,
lúky ba aj celý les.

Mestá, dediny aj miesta,
kde nešteká ani ten pes.

Objímam slnko, mesiac, hviezdy.

V sebe teba a v tebe seba,
aj tých láskou biednych.

My

Sme
nahraditeľní,
zameniteľní
aj tvarovateľní.
V manželstve,
v rodine
aj v práci.

Sme
nenahraditeľní,
jedineční
a výnimoční.
V mysli,
v duši
a v srdci.